

Sygn. akt IX W 3820/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Wojciech Kottik

Protokolant: Stażysta Wojciech Sowul

w obecności oskarżyciela publ. D. K.

po rozpoznaniu w dniu 4 stycznia 2017 r. sprawy

P. J. (1)

syna K. i U. z domu (...)

ur. (...) w P.

obwinionego o to, że:

w dniu 29 września 2016 r., o godz. 05⁴¹ w O. na ul. (...) kierując pojazdem m-ki I. (...) o nr rej. (...) podczas zmiany pasa ruchu nie zachował szczególnej ostrożności i nie ustąpił pierwszeństwa kierującemu pojazdem m-ki O. (...) o nr rej. (...) doprowadzając do zderzenia z tym pojazdem powodując jego uszkodzenie oraz zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym

- tj. za wykroczenie z art. 86 § 1 kw w zw. z art. 22 ust. 1 i 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym,

ORZEKA:

I. obwinionego **P. J. (1)** uznaje za winnego tego, że w dniu 29 września 2016 r., o godz. 05⁴¹ w O. na ul. (...) kierując pojazdem m-ki I. (...) o nr rej. (...) podczas zmiany pasa ruchu nie zachował szczególnej ostrożności, nie sygnalizował zamiaru wykonania tego manewru i nie ustąpił pierwszeństwa kierującemu pojazdem m-ki O. (...) o nr rej. (...) doprowadzając do zderzenia z tym pojazdem powodując jego uszkodzenie oraz zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym tj. czynu z art. 86 § 1 kw w zw. z art. 22 ust. 1 i 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym i za to na podstawie art. **86 § 1 kw** skazuje go na **karę 250 (dwieście pięćdziesiąt) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinionego od kosztów postępowania i opłaty.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

Obwiniony P. J. (1) mieszka w M.. Osiąga miesięczny dochód około (...) złotych. Jest żonaty, na utrzymaniu posiada dwójkę dzieci. W przeszłości karany był w postępowaniu mandatowym za wykroczenia w ruchu drogowym (k. 24)

W dniu 29 września 2016 r. około godz. 05:41 obwiniony kierował pojazdem marki I. (...) o nr rej. (...). Jechał ul. (...) od strony ul. (...) w stronę ul. (...). Przed skrzyżowaniem z ul. (...) poruszał się lewym pasem ruchu przeznaczonym do jazdy na wprost przez skrzyżowanie. Natomiast drugi kierujący Z. S. (1) poruszał się pojazdem O. (...) o nr rej.

(...). Jechał prawym pasem ul. (...) od strony skrzyżowania z ul. (...). Z uwagi na umieszczone przed skrzyżowaniem ul. (...) z ul. (...) oznakowanie pionowe i poziome, prawy pas ruchu umożliwia tylko skręt z ul. (...) w prawo w ul. (...). Za skrzyżowaniem z ul. (...), ul. (...) także posiada dwa pasy ruchu. Lewy przeznaczony jest tylko do skrętu w lewo w ul. (...), zaś prawy umożliwia jazdę na wprost w kierunku ul. (...). Obwiniony przejeżdżając przez to skrzyżowanie zaczął zmieniać pas ruchu z lewego na prawy nie sygnalizując zamiaru wykonania tego manewru i nie ustępując pierwszeństwa przejazdu kierującemu O., który nie zastosował się do oznakowania poziomego i poruszał się przez skrzyżowanie prawym pasem ruchu na wprost. Z uwagi na manewry podjęte przez kierujących doszło do zderzenia pojazdów i ich uszkodzenia. W samochodzie marki I., którym kierował obwiniony połamane zostało nadkole prawe tylnej osi oraz porysowana listwa prawa skrzyni ładunkowej. Natomiast w samochodzie marki O., pocięte i porysowane zostały lewe, przednie drzwi, pocięte i porysowany zderzak przedni z lewej strony, rozbity został lewy reflektor wraz z kierunkowskazem, połamana obudowa lewego lustra, rozdarta opona prawego przedniego koła, porysowany i pęknięty kołpak prawego, przedniego koła.

Przybyli na miejsce funkcjonariusze Policji po wysłuchaniu relacji kierujących i obejrzeniu miejsca zdarzenia i pojazdów ostatecznie zrezygnowali ze stosowania postępowania mandatowego uznając, że kwestię przyczynienia do zdarzenia kierującego O. powinien rozstrzygnąć Sąd. Jednak toku czynności wyjaśniających kierujący O. (...). S. został ukarany mandatem karnym kredytowanym w wysokości 250 złotych wyłącznie za wykroczenie z art. 92 §1 kw polegające na niezastosowaniu się do znaku drogowego (...) – strzałka kierunkowa.

(dowody: notatka urzędowa k. 3, k. 9, protokół oględzin pojazdu O. k. 4, protokół oględzin pojazdu I. k. 5, szkic miejsca zdarzenia k. 6, protokół oględzin monitoringu k. 8, płyta (...) z nagraniem z monitoringu k. 17, wyjaśnienia obwinionego k. 34-34v., zeznania M. G. k. 34v., zeznania M. P. k. 34v., zeznania Z. S. k. 34v.)

Wobec powyższego P. J. (1) został obwiniony o popełnienie wykroczenia z art. 86 § 1 kw w zw. z art. 22 ust. 1 ust. 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

W toku przeprowadzonego postępowania obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia. Jednocześnie po obejrzeniu nagrania z monitoringu potwierdził, iż manewr zmiany pasa ruchu wykonał bez sygnalizowania go kierunkowskazem. Obwiniony wyjaśnił, że pas ruchu zmieniał prawidłowo w dozwolonym miejscu, gdzie jest linia przerwana. Podkreślił, że w jego ocenie pokrzywdzony nie miał pierwszeństwa przejazdu, gdyż nie mógł poruszać się prawym pasem ruchu na wprost przez skrzyżowanie. Obwiniony wyjaśnił, że ruszył spod sygnalizatora po zmianie światła i już na skrzyżowaniu zaczął zmieniać pas ruchu, ponieważ za skrzyżowaniem jest mało miejsca na wykonanie tego manewru. Zaznaczył, że gdy zaczynał zmieniać pas ruchu pokrzywdzony znajdował się jeszcze daleko od skrzyżowania i poruszał się prawym pasem ruchu. P. J. wyjaśnił, że do zdarzenia doszło gdy swoim pojazdem już w połowie znajdował się na prawym pasie ruchu i to pokrzywdzony uderzył w jego samochód.

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia obwinionego zasługują jedynie w części w której przyznał się on do braku sygnalizowania zamiaru wykonania manewru zmiany pasa ruchu. W ocenie Sądu nie sposób jednak podzielić wyjaśnień obwinionego w pozostałej części albowiem nie znajdują one potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym. Obwiniony nie zasygnalizował zamiaru zmiany pasa ruchu i manewr wykonał bez zachowania szczególnej ostrożności, gdyż doprowadził do zderzenia pojazdów. Zmieniając pas ruchu zobowiązany był do zachowania szczególnej ostrożności i wyraźnego sygnalizowania zamiaru wykonania takiego manewru.

Najważniejszym, bo w pełni obiektywnym dowodem, jest niewątpliwie nagranie z kamery monitoringu umieszczonej na skrzyżowaniu. Wynika, z niego iż obwiniony nie sygnalizował zamiaru wykonania manewru zmiany pasa ruchu i już na skrzyżowaniu rozpoczął jego wykonywanie. Natomiast kierujący O. przez skrzyżowanie przejechał, wbrew oznakowaniu, prawym pasem ruchu. Pojazdy zderzyły się na prawym pasie ruchu. Pokrzywdzony widząc pojazd obwinionego zmieniający pas ruchu odbił w prawo uderzając w krawężnik i uszkadzając oponę. Jego pojazd zatrzymał się przy prawej krawędzi jezdni.

Sąd podzielił także zeznania funkcjonariuszy Policji M. G. oraz M. P., którzy przeprowadzali czynności na miejscu zdarzenia ponieważ są jasne i spójne. Funkcjonariusze wskazali iż to obwiniony zmieniając pas ruchu nie zachował szczególnej ostrożności i nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu pojazdowi znajdującemu się na prawym pasie ruchu na który zamierzał wjechać. Policjanci przyznali, iż pokrzywdzony również jechał nieprawidłowo gdyż nie zastosował się do oznakowania poziomego. Jak podkreślił M. G. z uwagi na brak możliwości ustalenia na miejscu kwestii przyczynienia się pokrzywdzonego do zaistnienia zdarzenia nie nakładał na niego mandatu karnego. Zeznania funkcjonariuszy korespondują także z dokumentacją sporządzoną przez nich na miejscu zdarzenia.

Sąd uznał za wiarygodne również zeznania Z. S., który potwierdził, że przez skrzyżowanie przejechał prawym pasem ruchu wbrew oznakowaniu. Jak zeznał w ostatniej chwili zmienił zdanie co do kierunku w jakim chciał jechać. Podkreślił, że gdy zauważył, że obwiniony zaczyna zmieniać pas ruchu i wjeżdża w jego pojazd zaczął trąbić i odbił w prawo jednak nie było reakcji ze strony obwinionego.

Biorąc pod uwagę, że również pozostałe przeprowadzone w niniejszym postępowaniu dowody z dokumentów Sąd uznał także za wiarygodne, stan faktyczny niniejszej sprawy nie budzi wątpliwości.

W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości że pokrzywdzony Z. S. także naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym i z pasa ruchu przeznaczonego do skrętu w prawo pojechał na wprost i tym samym współprzyczynił się do zdarzenia. Jednak z uwagi na ukaranie go w postępowaniu wyjaśniającym mandatem karnym kredytowanym za wykroczenie z art. 92 § 1 kw brak jest możliwości prowadzenia postępowania o wykroczenie z art. 86 § 1 kw z uwagi na treść art. 5 § 1 pkt. 8 kpw. Z. S. swoim zachowaniem wyczerpał znamiona wprawdzie jednego wykroczenia ale kwalifikowanego z dwóch przepisów, bo poza art. 92 § kw - art. 86 § 1 kw i w sytuacji ukarania go tylko z jednego przepisu brak jest możliwości prowadzenia postępowania z drugiego przepisu, ponieważ jest to jeden czyn sprawy (art. 9 § 1 kw)

Mając na uwadze ustalenia poczynione na rozprawie Sąd dokonał zmiany opisu czynu zarzucanego obwinionego i uznał go za winnego tego, że w dniu 29 września 2016 r. o godz. 05:41 w O. na ul. (...) kierując pojazdem m-ki I. (...) o nr rej. (...) podczas zmiany pasa ruchu nie zachował szczególnej ostrożności, nie sygnalizował zamiaru wykonania tego manewru i nie ustąpił pierwszeństwa kierującemu pojazdem m-ki O. (...) o nr rej. (...) doprowadzając do zderzenia z tym pojazdem, powodując jego uszkodzenie oraz zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Swoim zachowaniem obwiniony P. J. (1) wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 86 § 1 kw w zw. z art. 22 ust. 1 i 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

Zgodnie z art. 22 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym kierujący pojazdem może zmienić pas ruchu tylko z zachowaniem szczególnej ostrożności. Szczególna ostrożność polega, w tym wypadku na tym, że kierujący powinien być na tyle uważny, aby zdążyć zaniechać zmiany pasa ruchu, gdyby jego kontynuowanie stwarzało zagrożenie dla ruchu drogowego lub inny uczestnik ruchu był zmuszony do podjęcia manewrów obronnych.

Przy zmianie pasa ruchu może dojść do zajechania drogi, które nastąpi wówczas, gdy pojazd wjedzie przed pojazd jadący pasem ruchu na który chce wjechać w takiej odległości, że zmusi kierującego nim do gwałtownego hamowania, zjechania na pobocze bądź dojdzie do zderzenia pojazdów. Obwiniony wykonał manewr zmiany pasa ruchu w bardzo bliskiej odległości od pojazdu pokrzywdzonego i zmusił go do podjęcia manewrów obronnych w postaci gwałtownego hamowania i odbicia w prawą stronę.

Ponadto obwiniony zgodnie z treścią art. 22 ust. 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym zobowiązany był ustąpić pierwszeństwa pojazdowi jadącemu po pasie ruchu, na który zamierzał wjechać. Zatem obwiniony nie zachował szczególnej ostrożności przy zmianie pasa ruchu oraz nie ustąpił pierwszeństwa pojazdowi znajdującemu się na pasie ruchu na który chciał wjechać. Nie ma znaczenia czy pojazd ten mógł się tam znajdować. To na obwinionym jako zmieniającym pas ruchu ciążył obowiązek upewnienia się czy manewr taki może wykonać bezpiecznie.

Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę stopień społecznej szkodliwości czynu. Doświadczenie życiowe pokazuje, że kierowcy dopuszczają się takich zachowań mało ostrożnie zmieniając pasy ruchu i nie zwracają uwagi czy mogą

to uczynić nie zajeżdżając drogi innym uczestnikom ruchu. Zachowanie to zasługuje na potępienie, bowiem jest ono niejednokrotnie przyczyną groźnych w skutkach wypadków drogowych. Z drugiej jednak strony Sąd wziął pod uwagę istotne przyczynienie się drugiego kierującego do zdarzenia, który na skutek niezastosowania się do oznakowania również stworzył zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

Mając na uwadze powyższe Sąd wymierzył obwinionemu karę grzywny w wysokości 250 złotych. Odpowiada ona stopniowi społecznej szkodliwości czynu i spełnia swoje cele w zakresie prewencji generalnej i indywidualnej.

Sąd na podstawie art. 624 §1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwolnił obwinionego od kosztów postępowania i opłaty uznając, że obciążenie go tym obowiązkiem byłoby nadmiernym ciężarem.